

**ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์**
**Factors affecting achievement of research studies
in Buriram Rajabhat University**

อรนุช ศรีคำ¹
ทรงศนันท์ ชินศิริพันธุ์²
สุชาติ หอมจันทร์³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา และเพื่อพัฒนารูปแบบของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา นักศึกษา ชั้นปีที่ 4 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2558 คณะครุศาสตร์ จำนวน 274 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie and Morgan ตัวแปรต้น ได้แก่ ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง คุณภาพของการสอน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มโนภาพ เกี่ยวกับตนเอง ความตั้งใจเรียน และเจตคติต่อวิชาวิจัยการศึกษา และตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนวิชาวิจัยการศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เส้นทาง(Path Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. อิทธิพลทางตรงอย่างเดียวที่ส่งผลสูงสุดต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา คือ ความตั้งใจเรียน เจตคติต่อวิชาวิจัยการศึกษา และมโนภาพเกี่ยวกับตนเอง ตามลำดับ
2. ตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมอย่างเดียวที่ส่งผลสูงสุดต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัย การศึกษา คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
3. ตัวแปรที่มีอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม คือ ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง และคุณภาพการ สอนของครู
4. ตัวแปรที่มีอิทธิพลโดยรวมสูงสุดต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา คือ คุณภาพ การสอนของครู รองลงมา คือ ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ความตั้งใจเรียน เจตคติต่อวิชาวิจัยการศึกษา มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ตามลำดับ

คำสำคัญ : ปัจจัยเชิงสาเหตุ , ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

¹อาจารย์กลุ่มวิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

²อาจารย์กลุ่มวิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

³อาจารย์กลุ่มวิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

Abstract

The study aimed to investigate causal factors affecting fourth-year students of Faculty of Education at Buriram Rajabhat University's achievement in the course of research studies and to identify the patterns of such causal factors. The sample of the present study was 274 of the fourth-year students of Faculty of Education at Buriram Rajabhat University in the second semester in academic year 2015. The sampling size was determined through Krejcie and Morgan's tables of sample. Independent variables were: parents' interest, the instructional quality, achievement motivation, self-image, studiousness and attitudes towards the course of research studies. Meanwhile, the dependent variable consisted of achievement in the course in the first semester in academic year 2015. The collected data were analyzed through path analysis.

The analysis of the data yielded the results as follows:

1. The variables with the most direct effects on the students' achievement in the course of research studies were studiousness, followed by attitudes towards the subject and self-image respectively.

2. That with the most indirect effects on the students' achievement was achievement motivation.

3. Also, the variables with both of the direct and indirect effects were parents' interest and the quality of teachers' instruction.

4. The variables with the most profound effects on their achievement were teachers' teaching quality, followed by parents' interest, studiousness, attitudes towards the course, self-image and achievement motivation respectively.

Keyword : Causal factors, Achievement

บทนำ

การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และเป็นวิถีทางที่นำไปสู่การพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรืองในทุกๆด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม ซึ่งทั้งนี้ประเทศจะต้องอาศัยกำลังคนเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศ ดังนั้นถือได้ว่าเป็นทรัพยากรมนุษย์มีความสำคัญยิ่ง ถ้าประชากรในประเทศมีประสิทธิภาพและความสามารถสูง การพัฒนาประเทศก็จะเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว (เมธีธรรมวัฒนา. 2544 : 13) การศึกษาเป็นตัวแปรสำคัญที่จะช่วยในการแก้ปัญหาในการดำรงชีวิตของบุคคลในทุกๆด้าน ดังนั้นในการจัดการศึกษาจึงมุ่งเน้นคุณภาพเพื่อให้คนมีชีวิตอย่างมีความสุข การจัดการศึกษาจะบรรลุเป้าหมายได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่สำคัญใช้ในการตัดสินคุณภาพในการศึกษาส่วนหนึ่งก็คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้นการจัดการศึกษานั้นต้องย้อนกลับไปดูที่ตัวหลักสูตรการเรียนการสอน โดยสิ่งที่แสดงถึงประสิทธิผลของหลักสูตรก็คือผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตร ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนนักศึกษาจึงเป็นส่วนหนึ่งแสดงถึงประสิทธิผลของหลักสูตรตั้งที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาการจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงสามารถสำเร็จการศึกษาเพื่อออกไปรับใช้สังคมและประเทศชาติอย่างมีประสิทธิภาพ จึงเป็นสิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องคำนึงว่าการจัดการศึกษาอย่างไรให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นที่น่าพอใจของทุกฝ่าย เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่แสดงถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวของผู้เรียนและเป็นสิ่งที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนอกจากจะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญาแล้วยังเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบอื่น

จากการที่ผู้วิจัยประเมินการสอนรายวิชาวิจัยการศึกษาตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเป็นส่วนมาก ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการจัดการเรียนการสอน ในปัจจุบันยังประสบปัญหาอยู่ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่าปัจจัยอะไรบ้างที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิจัยการศึกษา ที่เรียนในระดับอุดมศึกษา ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนรายวิชาวิจัยการศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ฉะนั้น การจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพนั้นต้องคำนึงถึงตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ การรู้ว่าคุณศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงหรือต่ำนั้นยังไม่เพียงพอจำเป็นต้องทราบสาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน อาจารย์ผู้สอนควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลว่าผู้เรียนมีความสามารถในการรับรู้ และตอบสนองได้เพียงใดซึ่งสิ่งที่ทำให้บุคคลแตกต่างกันนั้นมีอิทธิพลภายในและภายนอก อิทธิพลภายในได้แก่ โครงสร้างของร่างกาย และโครงสร้างของสมอง ส่วนอิทธิพลภายนอกได้แก่ สิ่งแวดล้อมทั้งหลายที่บุคคลได้สัมผัสอิทธิพลทั้งสองประเภทนี้มีนักจิตวิทยา และนักการศึกษาได้สนใจศึกษาค้นคว้ากันมาก (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2527 : 23) การที่นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีอิทธิพลใดบ้างที่ส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อม ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาวิจัยการศึกษา

การวิจัยถือเป็นเครื่องมือสำคัญอันหนึ่งที่จะช่วยให้อาจารย์ผู้สอนสามารถพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพ เนื่องจากการวิจัยเป็นกระบวนการศึกษาหาความรู้ที่มีระบบแบบแผนก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ และช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในสถานศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ครูได้แนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพจริงของผู้เรียน ความสำคัญของการวิจัยต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอนนั้น เห็นได้ชัดเจนจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 24(5) และ 30 ที่ได้กำหนดแนวทางจัดการศึกษาว่าควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนสามารถให้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพรวมทั้งส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

(กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 : 11-14) ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องการที่จะศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลเบื้องต้นที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาในอนาคตต่อไป

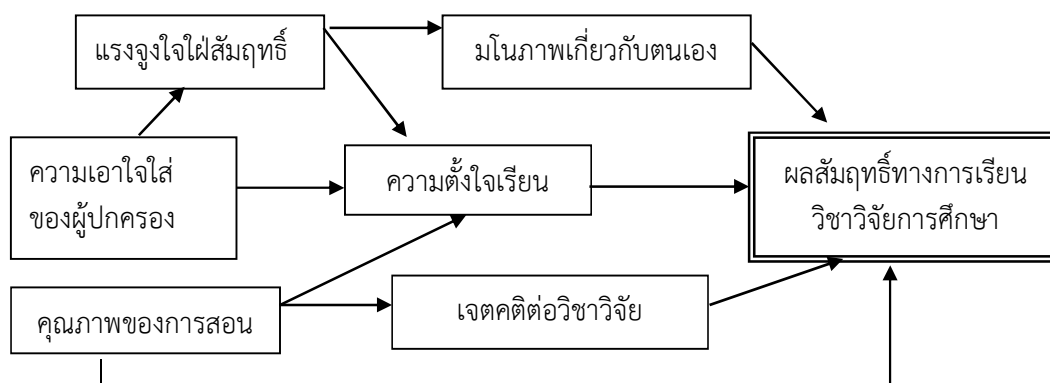
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
2. เพื่อพัฒนารูปแบบของปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิจัยการศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จำนวน 950 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จำนวน 274 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie and Morgan
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท
 - 2.1 ตัวแปรอิสระหรือตัวแปรพยากรณ์ ได้แก่ ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง คุณภาพของการสอน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง ความตั้งใจเรียน และเจตคติต่อวิชาวิจัยการศึกษา
 - 2.2 ตัวแปรตามหรือตัวแปรเกณฑ์ ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 รูปแบบของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษาตามสมมติฐาน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จำนวน 950 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จำนวน 274 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie and Morgan สุ่มกลุ่มตัวอย่างมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ใช้สาขาวิชาเป็นหน่วยการสุ่ม ทำการสุ่มอย่างง่ายมาร้อยละ 50 ได้ 4 สาขาวิชา ประกอบด้วย สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สาขาวิชาศิลปศึกษา สาขาวิชาสังคม และสาขาวิชาเทคโนโลยีและคอมพิวเตอร์

ขั้นที่ 2 ใช้ห้องเรียนในแต่ละสาขาที่สุ่มได้ในขั้นที่ 1 เป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วทำการคัดออกให้เหลือ 275 คน โดยการสุ่มออก ตามต้องการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบวัดความเอาใจใส่ของครอบครัว แบบวัดคุณภาพของการสอน แบบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบบวัดมโนภาพเกี่ยวกับตนเอง แบบวัดความตั้งใจเรียน และแบบวัดเจตคติต่อวิชาวิจัยการศึกษา

หาคุณภาพเครื่องมือ ดังรายละเอียดดังนี้

1. นำแบบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา
2. ปรับปรุงแบบวัดแล้วนำไปทดลองใช้กับประชากรที่เรียนวิชาวิจัยการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน
3. นำผลที่ได้จากการทดลองวิเคราะห์หาอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของแต่ละข้อกับคะแนนรวม (Item-total correlation)

4. นำแบบวัดไปหาค่าความเชื่อมั่นรายฉบับ
5. นำแบบวัดที่มีคุณภาพแล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับจริง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เก็บรวบรวมคะแนนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน
2. คำนวณค่าสถิติพื้นฐาน (\bar{X} , S.D., SE_{meas}) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ
3. คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสาเหตุ และระหว่างตัวแปรสาเหตุกับตัวแปรผล โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)
4. วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเชิงเส้นในรูปคะแนนมาตรฐาน เพื่อเปรียบเทียบสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์การถดถอยมาตรฐานของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม โดยการบังคับตัวแปรอิสระเข้า (Forced Entry) และค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานที่ได้ก็คือ ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path Coefficient) การวิเคราะห์ขั้นนี้ถือว่าเป็นการทดสอบรูปแบบเส้นทางเต็มรูป (Fully Saturated Path Model) ซึ่งอาศัยพื้นฐานจากรูปแบบเส้นทางของสมมติฐาน ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน (Standardized Regression Coefficient หรือค่า Bata Weight) ที่ได้จากการทั้งหมดคือ ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางของรูปแบบเส้นทางแบบเต็มรูป

5. วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณอีกครั้งหนึ่งซึ่งเริ่มจากการศึกษาและพิจารณาความหมายของค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง โดยพิจารณาจากนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง ที่ได้จากการพิจารณาควบคู่กันระหว่างนัยสำคัญทางสถิติ (Statistical Significant) และค่านัยสำคัญทางปฏิบัติ (Practical Significant) สำหรับนัยสำคัญทางปฏิบัติ นั้น ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง ที่ต่ำกว่า .05 ถือว่าไร้ความหมาย นำค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางจากเส้นทางของรูปแบบเส้นทางเต็มรูปที่มีนัยสำคัญทางสถิติและทางปฏิบัติ มาตรวจสอบกับเส้นทางของรูปแบบตามสมมุติฐาน เพื่อเป็นการลดช่องว่างระหว่างทฤษฎีกับความเป็นจริง โดยการเพิ่มและลดเส้นทางระหว่างตัวแปรในรูปแบบของสมมุติฐานอีกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้เพราะรูปแบบสมมุติฐานที่ได้ตั้งไว้นั้นมีข้อจำกัดในความก้าวหน้าของทฤษฎีในทางการศึกษาในการที่จะมีทฤษฎีที่สมบูรณ์เพื่อมาอธิบายสนับสนุนยืนยันรูปแบบสมมุติฐานอย่างแข็งขันได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงปรับสมมุติฐานให้เหมาะสมอีกครั้งหนึ่งแล้วคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path Coefficient) ตามรูปแบบสมมุติฐานที่ปรับปรุงใหม่ หลังจากตัดเส้นทางที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและปฏิบัติออกไป และการเพิ่มเส้นทางที่มีนัยสำคัญทั้งทางสถิติและปฏิบัติเข้าไปแล้ว จะได้รูปแบบเส้นทางที่ปรับปรุงใหม่

6. ทดสอบรูปแบบเชิงสาเหตุขององค์ประกอบเชิงสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา โดยวิธีการของ สเปนซ์ (1975 : 113 - 133 อ้างอิงจาก สำราญ มีแจ้ง. 2544 : 83) ซึ่งเป็น การทดสอบความแตกต่างระหว่างรูปแบบที่นำเสนอกับรูปแบบเต็มรูป (Full Model) เพื่อหาค่าสถิติทดสอบความแตกต่างระหว่างรูปแบบสมมุติฐานกับรูปแบบเต็มรูป (W) หลังจากนั้นนำค่า W ที่คำนวณได้ไปเปรียบเทียบกับค่า χ^2 ที่ df = d จากตาราง ถ้าค่า W มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่ารูปแบบที่นำเสนอแตกต่างจากรูปแบบเต็มรูป หรือกล่าวได้ว่ารูปแบบที่นำเสนอไม่สอดคล้องกับข้อมูล ถ้าค่า W ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่ารูปแบบที่นำเสนอไม่แตกต่างจากรูปแบบเต็มรูป หรือกล่าวได้ว่ารูปแบบที่นำเสนอสอดคล้องกับข้อมูล

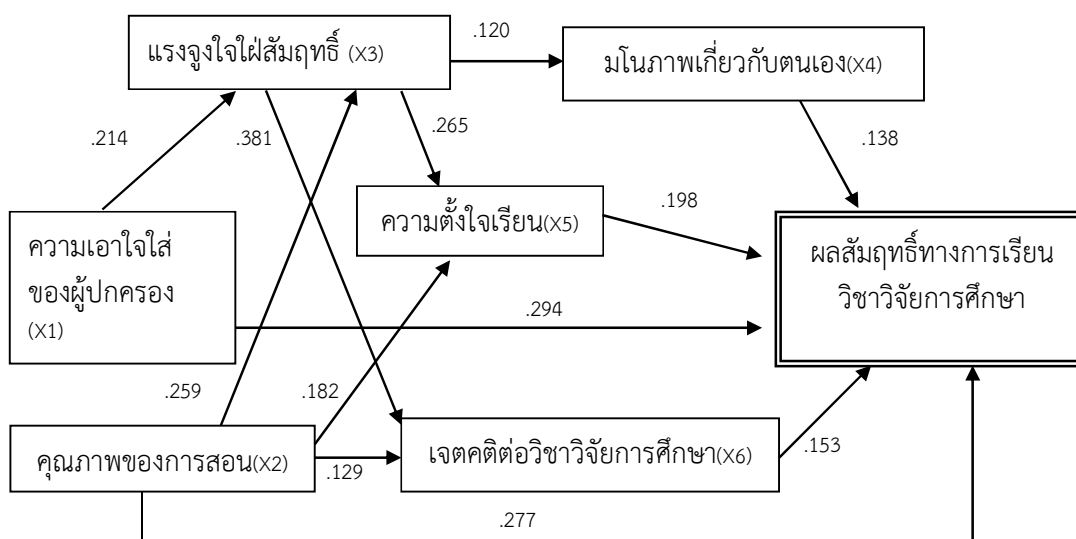
7. คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แยกส่วนสหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามออกเป็น 3 ส่วน คือ ผลกระทบทางตรง (Direct Effect) ผลกระทบทางอ้อม (Indirect Effect) และผลรวม (Total Effect)

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ สรุปได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ปรากฏผลดังนี้ ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่เป็นตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 6 ตัวพบว่า มีค่าตั้งแต่ .173 ถึง .419 มีนัยสำคัญทางสถิติทุกค่าที่ระดับ .01 และตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามมากที่สุด ได้แก่ ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง (X_1)

2. รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระต่าง ๆ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา ในรูปที่เป็นสาเหตุ สามารถนำปัจจัยทั้ง 6 ตัว สร้างเป็นรูปแบบของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทางของแบบจำลองที่ปรับเปลี่ยน ที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (ที่ปรับเปลี่ยน)

จากภาพประกอบ 2 อธิบายได้ว่าความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา และมีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา โดยผ่านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง ความตั้งใจเรียนและเจตคติต่อวิชาวิจัยการศึกษา คุณภาพการสอนของครู มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา และมีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา โดยผ่านความตั้งใจเรียน และเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา โดยผ่านมโนภาพเกี่ยวกับตนเอง ความตั้งใจเรียน และเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา ความตั้งใจเรียน มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา เจตคติต่อการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา

อภิปรายผล

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษานำมาอภิปรายผลดังนี้

ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษ ได้แก่ ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง คุณภาพของการสอน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง ความตั้งใจเรียน และเจตคติต่อวิชาวิจัยการศึกษา

ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางตรงอย่างเดี่ยวต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา มี 3 ตัวแปร คือ มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง ความตั้งใจเรียน และเจตคติต่อการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา

1. เจตคติต่อการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุ โดย

ทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา นักศึกษาที่มีเจตคติต่อวิชาวิจัยการศึกษา สูงจะ มีความสนใจ เอาใจใส่ค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ ซึ่งส่งผลให้มีความถนัดทางทางการเรียน ความตั้งใจเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา ดีขึ้นผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับกับผลการวิจัยของมิญช์มนัส วรรณสินทร์ (2544 : 88) ; ประเสริฐ เทพศร (2536 : 61) ; ศรีนวล วรรณสุธี (2536 : 94) ; อีเคโอชา (Ekeocha. 1986 : 2103-A) และเรช (Rech. 1991 : 457-A)

2. มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา มโนภาพเกี่ยวกับตนเองกับความรู้สึกนึกคิดหรือความเชื่อที่มีต่อตนเอง คนที่เชื่อว่าตนเองเก่งจะมีความมั่นใจกล้าคิดกล้าทำในสิ่งต่าง ๆ จึงมีโอกาสที่จะประสบ ความสำเร็จมากขึ้น ในทางตรงข้ามคนที่เชื่อว่าตนเองไม่เก่งจะไม่มีความมั่นใจ ไม่กล้าคิดกล้าทำในสิ่งต่าง ๆ จึงทำให้โอกาสที่จะประสบความสำเร็จน้อยลง ดังนั้นนักศึกษาที่มีมโนภาพเกี่ยวกับตนเองสูงจะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา สูงกว่านักเรียนที่มีมโนภาพเกี่ยวกับตนเองต่ำ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษาต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปาจริย์ วัชชวัลคุ (2527 : 68-71) และบุญชม ศรีสะอาด (2524 : 184)

3. ความตั้งใจเรียน เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา นักเรียนที่มีความตั้งใจเรียน คือ นักเรียนเอาใจใส่ต่อการเรียน สนใจวิชาที่เรียนอย่างใจจดใจจ่อ มีสมาธิในการเรียน หมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ทำให้มีโอกาสประสบ ความสำเร็จในการเรียน ได้มาก จะส่งผลต่อตนเอง และจะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา สูงด้วย ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ มิญช์มนัส วรรณสินทร์ (2544 : 88) ; สุวิมล อดุลรัตน์ไพโร (2536 : 81) และสมลวย สุதியไธ (2541 : 68)

ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางตรงและทางอ้อม ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิจัยการศึกษา มีดังนี้

1. ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา ผู้ปกครองเป็นองค์ประกอบที่สำคัญผู้ปกครองที่มีความเข้าใจ เอาใจใส่ดูแลส่งเสริมการเรียนของนักศึกษา จะทำให้นักศึกษามีความตั้งใจเรียน มีความมั่นใจ กล้าคิด กล้าทำในสิ่งต่าง ๆ จึงมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนได้มากขึ้น ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของมิญช์มนัส วรรณสินทร์ (2544 : 88) ; สุนันท์ สังข์อ่อง(2531 : บทคัดย่อ) ; ฉวีวรรณ หลิมวัฒนา (2532 : บทคัดย่อ) และสมลวย สุதியไธ (2541 : 68)

2. คุณภาพของการสอน เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุทางตรงและทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพสูงความสามารถในการเสนอบทเรียนที่ช่วยให้นักศึกษาเกิดความรู้ความเข้าใจ รอบรู้ จะเป็นสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาเกิดความพยายามหรือความต้องการที่จะเรียนรู้วิชาวิจัยการศึกษา และเกิดการแข่งขันกันเพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษาสูงขึ้น ในรูปแบบของแคร์โรล บลูม และสำเร็จ บุญเรืองรัตน์ ล้วนมีคุณภาพการสอนเป็นหัวใจสำคัญ ผลการวิจัยนี้จึงสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มิญช์มนัส วรรณสินทร์(2544 : 88) ; ชูศรี เกิดศิลป์ (2532 : 47-48) ; ศรีนวล วรรณสุธี (2536 : 94) ; ทศพล สังข์ทิตนุ (2533 : 53) ; สมลวย สุதியไธ (2541 : 68) และอีเคโอชา (Ekeocha. 1986 : 2103-A) ที่พบว่า คุณภาพการสอนมีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางตรงและทางอ้อมต่อผลการเรียน

ตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางอ้อม ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาวิจัยการศึกษา มีดังนี้

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา โดยผ่านมโนภาพเกี่ยวกับตนเอง ความตั้งใจเรียน และเจตคติต่อการเรียน ประสาทอิสรปริดา(2531 : 35) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นความพยายามที่จะได้รับความสำเร็จในกิจกรรมต่าง ๆ มีความต้องการที่จะเป็นผู้นำในการทำงานอย่างอิสระ มีความพยายามที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค เพื่อให้บรรลุเป้าหมายอันสูงเด่นที่ตั้งไว้ เมื่อนักเรียนเกิดแรงจูงใจในการกระทำสิ่งใดจะแสดงพฤติกรรมที่จะนำไปสู่การเรียนตามเป้าหมายเช่นเดียวกับการเรียน นักเรียนจะแสดงพฤติกรรมที่จะนำไปสู่การเรียนรู้อย่างเต็มที่ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ โดยนักเรียนจะมีความมุ่งมั่น อดทน พยายามที่จะปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น จึงจะมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการเรียน ผลการวิจัยสอดคล้องกับ ประเสริฐ เทพธร (2536 : 59 – 78) สมลาย สุตยไท (2541 : 68) มิญช์มนัส วรณหิรินทร์ (2544 : 88)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยพบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อวิชาวิจัยการศึกษาที่มีอิทธิพลในรูปที่เป็นสาเหตุโดยทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา อาจารย์ควรตรวจสอบความรู้พื้นฐานของนักเรียนในเรื่องนั้น ๆ เพื่อว่านักเรียนมีความพร้อมในการเรียนมากน้อยเพียงใดในเรื่องนั้น ๆ และจากการวิจัยพบว่า ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางตรงต่อวิชาวิจัยการศึกษา ดังนี้ มโนภาพเกี่ยวกับตนเอง ความตั้งใจเรียน และเจตคติต่อการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา อาจารย์ และผู้ปกครองนักศึกษาควรสร้างเจตคติที่ดีเกี่ยวกับการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา ปลูกฝังให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาวิจัยการศึกษา รวมทั้งสร้างมโนภาพเกี่ยวกับตนเอง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาอื่น ๆ เช่น วิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ หรือภาษาอังกฤษ เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาโดยขยายกลุ่มประชากรให้ใหญ่ขึ้น และทำการศึกษาในระดับต่าง ๆ เช่น ระดับคณะ ระดับมหาวิทยาลัย เป็นต้น

บรรณานุกรม

- ฉวีวรรณ หลิมวัฒนา. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างองค์ประกอบด้านภูมิหลังด้านสภาพแวดล้อมทางบ้านและด้านการเรียนการสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- ชูศรี เกิดศิลป์. อิทธิพลขององค์ประกอบที่เกี่ยวกับการที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มัธยมศึกษาปีที่ 6 . วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2532.

- ทศพล สังข์ทิตนุ. ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางบ้านและสภาพแวดล้อมทางโรงเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เขตการศึกษา 10. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- บุญชม ศรีสะอาด. รูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียน. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524.
- ประสาธ อิศรปริดา. จิตวิทยาการเรียนรู้กับการเรียนรู้กับการสอน. กรุงเทพฯ : กราฟิค อาร์ต, 2523.
- ประเสริฐ เทพรศ. รูปแบบของตัวแปรที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2536.
- ปาจริย์ วัชวัลคุ. อิทธิพลขององค์ประกอบด้านลักษณะของนักเรียน สภาพแวดล้อมทางบ้าน และสภาพแวดล้อมทางโรงเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- มิณูชัมน์ส วรณมทินทร์. ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2544.
- ล้วน สายยศ. และอังคณา สายยศ. การวัดความถนัด. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2527.
- ศรีนวล วรณมสุธี. รูปแบบขององค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับ ประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2536.
- สมลวย สุதியไท. รูปแบบของผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2541.
- สุวิมล อุดลรัตนไพโร. รูปแบบขององค์ประกอบที่ส่งผลต่อผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดนครสวรรค์. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2536.
- Ekeocha, Ethelbert Onwudiwe. "Correlates of Science Achievement : A Study of U.S. 5th Grade Students," Dissertation Abstracts International. 47(6) : 2103-A ; December, 1986.
- Rech, Janice Fay. "The Relationship Between Mathematics Attitude, Self-Concept, Learning Style, Socioeconomic Status, Gender, and Mathematics Achievement Among Fourth and Eighth-Grade Black Students (Fourth-Grade)," Dissertation Abstracts International. 52(2) : 457 -A ; August, 1991.